

schlagen: भित्ता° MBh. 12, 13219. चरणपतन° Spr. 902. Gegens. दान 1849 (= MBh. 13, 5572). — 3) *das Lügen, Nichtannehmen*: नहि कार्यकर-
णप्रत्याख्यानेन संसारे ऽवगम्यते ÇAñk. zu Bñh. Âr. Up. S. 296. — 4)
Titel einer der 14 Pūrva oder ältesten Schriften der Ġaina H. 248.

प्रत्याख्यायम् (wie eben) absolut. TS. 3, 1, 3, 2. Çat. Bñ. 13, 3, 4, 1.

प्रत्याख्यायिन् (wie eben) adj. ऋ° nicht abweisend Âçv. Grñ. 1, 22.

Pñ. Grñ. 2, 4.

प्रत्याख्येय (wie eben) adj. 1) *zurückzuweisen*: °यस्त्वया तात कुपड-
त्तार्ये सुरेश्वरः MBh. 3, 16971. eine Gabe Jññ. 1, 214. — 2) *abweisbar*
von einer Krankheit so v. a. *nicht in Behandlung zu nehmen, unheil-*
bar Suçr. 1, 127, 8. ऋ° *unheilbar* (!) Kñç. zu P. 5, 2, 92. nom. abstr. प्र-
त्याख्येयता f. Suçr. 1, 14, 2.

प्रत्यागति (von 1. गम् mit प्रत्या) f. *Heimkehr, Rückkehr* Hariv. 16341.

प्रत्यागम (wie eben) m. dass. Hariv. 15561. R. 2, 71 in der Unterschr.
Riçā-Tar. 6, 201. Vid. 162. Kathās. 4, 100. कुल° adj. MBh. 12, 6227.

प्रत्यागमन (wie eben) n. dass. Vjutr. 122. MBh. 1, 129. 190. 3, 1. 6. 4,
25. R. 6, 108 und Ragh. 13 (दण्डक° nach, in) in den Unterschr. R.
Gorr. 1, 4, 86. Buç. P. 9, 5, 18. निवृत्त° *das Wiederzurückkommen eines*
Klysters Suçr. 2, 218, 10.

प्रत्याचार (1. प्र° + आचार) m. *ein entsprechendes Verfahren*: चार°
so v. a. *ein durch die Späher hervorgerufenes Verfahren* MBh. 5, 27. fgg.
in den Unterschr.

प्रत्यातार्य (1. प्र° + आताप) m. *sonniger Platz* Çat. Bñ. 5, 3, 4, 12. Kñt.
Ça. 15, 4, 34.

प्रत्यात्म (1. प्र° + आत्मन्) adj. P. 6, 4, 169. Sch. Viell. ist auch das
adv. प्रत्यात्मम् gemeint. प्रत्यात्मवेदनीयो (बुद्धधर्मः) विज्ञैः *von jedem Ein-*
zelnen kennen zu lernen Vjutr. 39.

प्रत्यात्मक (wie eben) adj. *selbsteigen*: यच्च मे किंचिदस्ति प्रत्यात्मकं
धनम् Sādh. P. 4, 25, 6.

प्रत्यात्म्य (wie eben) n. *Selbstähnlichkeit*: स किंनरास्किंपुरुषान्प्रत्या-
त्म्येनासृजत्प्रभुः so v. a. *nach seinem Ebenbilde* Buç. P. 3, 20, 45.

प्रत्यादर्श Pññat. III, 176 fehlerhaft für प्रत्यादेश.

प्रत्यादान (von 1. दा mit प्रत्या) n. 1) *das Wiederempfangen, Wieder-*
erlangung: राज्यस्य MBh. 5, 2148. — 2) *das Wiederholen, Wiederholung*
Âçv. Ça. 5, 15. RV. Pññ. 10, 5. Schol. zu 11, 10 (Sūtra 18). 13. 14 (Sūtra
25). UPAL. 3, 4.

प्रत्यादित्य (1. प्र° + आदि°) 1) m. *Nebensonne* MBh. 12, 13911. AV.
Pññ. in Ind. St. 8, 435. N. 1. — 2) *am Anfange eines comp. gegen die*
Sonne: °गुद् dessen Steiss gegen die Sonne gewandt ist Suçr. 2, 47, 1.

प्रत्यादिप्सु (vom desid. von 1. दा mit प्रत्या) adj. *wiederzuerlangen* —,
zu erlangen im Sinne habend: प्राप्तान् Buç. P. 4, 22, 8. त्रिविष्टम् 1, 3, 19.

प्रत्यादिय (von 1. दा mit प्रत्या) adj. *zu empfangen, entgegenzunehmen*,
was man einnimmt Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 539, 18 (*was*
thr einnehmen werdet, das gehört diesen; HALL fasst प्रत्यादिय als Prä-
dicat und übersetzt es durch *zu zahlen*).

प्रत्यादेश (von 1. दिप् mit प्रत्या) m. 1) *Anweisung, Befehl* Var. 2, 17.
— 2) *Zurücklossung, Abweisung*; = प्रत्याख्यान, निरसन AK. 3, 3, 81.
शकुन्तला° ÇAñk. 79, 12. 82, 8. 183. मधुनः Mñch. 93. *eine abschlägige Ant-*

wort 112. — 3) *Beschämung*: येन येन यथाङ्गिन स्तेनो नृषु विचेष्टते । त-
त्तदेव हरेत्तस्य प्रत्यादेशाय (KULL.: प्रसङ्गनिवारणाय) पार्थिवः ॥ M. 8, 384.
नृशंसस्य ममाद्यायं प्रत्यादेशो न संशयः । दत्तः स्वमांसं दत्ता कपोतेन म-
हत्तमना ॥ MBh. 12, 5558 (hiernach ist auch Pññat. III, 176 प्रत्यादेशः
st. प्रत्यादर्शः zu lesen). 3, 59. 6, 3776. तस्य दुक्ता प्रत्यादेश इव श्रियः
beschämend, verdunkelnd Daçak. 138, 3; vgl. जा — पञ्चादिसो ब्रह्मगविवदाए
सिरिगोरीए Vikr. 5, 10.

प्रत्याधान (von 1. धा mit प्रत्या) n. *Ort der Aufbewahrung* Çat. Bñ.
14, 5, 2, 1. 2.

प्रत्याध्मान (von ध्मा [धम्] mit प्रत्या) n. *eine best. Nervenkrankheit*:
eine Art Trommelsucht Suçr. 1, 257, 15. 2, 44, 7.

प्रत्यानयन (von 1. नी mit प्रत्या) n. *das Wiederzuführen, Wiederzu-*
rückbringen, Wiederzurückgeben: पतिष्ये वः सखीप्रत्यानयनाय Vikr. 3.
11. Hariv. 14200.

प्रत्यानीक adj.: राजन् ÇAññ. Grñ. 1, 11 (Ind. St. 5, 294. fg.).

प्रत्यानेय (wie eben) adj. *wieder gut zu machen*: डुर्योधनेन यद्येतत्पार्यं
तेषु पुरा कृतम् । त्वया तत्कुलवृद्धेन प्रत्यानेयम् MBh. 5, 1476. fg.

प्रत्यापति (von 1. पद् mit प्रत्या) f. *Rückkehr, Wiederumwandlung*
MBh. 12, 10731. P. 3, 1, 26. Vārt. 2. 8, 4, 68. Vārt. 1. Schol. zu 8, 4, 68.

प्रत्यापन (von आप् mit प्रति?) enklit. nach einem Verbum finitum
Siddh. K. 244, a, 3; vgl. P. 8, 1, 27. Viell. fehlerhaft für प्रत्यापन.

प्रत्यापीड (1. प्र° + आपीड) m. *ein best. Metrum* Colebr. Misc. Ess.
II, 165. Ind. St. 8, 173. 348. fgg. — Vgl. आपीड, welches auch als N.
eines Metrums m. ist.

प्रत्याप्लवन (von प्लु mit प्रत्या) u. *das Zurückspringen* R. 5, 35 in der
Unterschr.

प्रत्याप्रातय्य (von प्रा mit प्रत्या) adj. *zu verwerfen, für ungültig* —.
für nicht bindend zu halten: ऋ° Buç. P. 5, 1, 6.

प्रत्याप्राप्त (wie eben) n. *entgegengesetzte* —, *veränderte Bestimmung*:
एतेनोक्तमोकारस्य प्रत्याप्राप्तं वाचा Lāt. 9, 7, 4. Schol. zu Kñt. Ça. 107.
7. 477, 21.

प्रत्याप्राय (wie eben) m. 1) dass. Sāñsk. K. 38, b, 4. 39, a, 7. ऋ° RV.
Pññ. 1, 15. — 2) = निगमन *Schluss, das fünfte Glied im Syllogismus*
(*Wiederanerkenntnis des ersten Gliedes*, nach MÜLLER *Wiederholung*)
Z. d. d. m. G. 7, 307, N. 3.

प्रत्यापय (von 3. इ mit प्रति) m. *zur Erkl. von कर Abgabe, Tribut* H.
an. 2, 398. Med. r. 12. Vjutr. 169.

प्रत्यापयक (vom caus. von 3. इ mit प्रति) adj. *zur Erkenntnis brin-*
gend, erklärend, deutlich machend: मुतिच्छन्दसो प्रत्यापयकं शास्त्रम् Bhā.
zu AK. im ÇKDr. u. हृद्देवावचिति.

1. प्रत्यापन (von 3. इ mit प्रत्या) n. *Untergang (der Sonne)* Kñññ.
Up. 3, 19, 3.

2. प्रत्यापन (vom caus. von 3. इ mit प्रति) n. 1) *viell. das Hetmführen*
(*der Frau*) MBh. 13, 2448. — 2) *das Klarmachen. Auseinandersetzen.*
Deutlichmachen, Beweisen Śān. D. 17, 3. Kathās. 24, 217. °ना f. 39, 284.

प्रत्यापित (wie eben) m. *Vertrauensmann, Beauftragter*: गन्धर्वा रु वा
इन्द्रस्य सोममप्सु प्रत्यापिता गोपयन्ति ÇAññ. Bñ. 12, 8. — Vgl. u. 3. इ
mit प्रति caus. und प्रत्यापित.